

C-414/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. július 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. június 25.

Felperes:

VP CAPITAL NV

Alperes:

Belgische Staat

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás tárgya a Belgische Staat (belga állam, a továbbiakban: adóhatóság) és a VP CAPITAL NV között a részvényekből származó, az említett társaság székhelyének Belgiumba történő áthelyezését megelőzően Luxemburgban elkönyvelt tőkeveszteség visszairásának megadóztatása tárgyában folyamatban lévő jogvita.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk szerinti jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi a Bíróságtól, hogy ellentétes-e az EUMSZ 49. cikkel, hogy egy luxemburgi társaságnak főszabály szerint adót kell fizetnie Belgiumban a tőkeveszteség visszairása után, kivéve, ha megfelel egy bizonyos feltételnek, míg egy belga társaságnak – egy bizonyos kivételre is figyelemmel és az említett feltételnek való megfelelés kötelezettsége nélkül – nem kell Belgiumban adót fizetnie a tőkeveszteség visszairása után.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Sérti-e az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságot a jelen ügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, ha az azzal a következménnyel jár, hogy az olyan luxemburgi társaságot, amely részvényekből származó tőkevesztéséget könyvel el Luxemburgban, és e tőkevesztéséget elvben levonja ugyan adóköteles eredményéből, egy adóügyi veszteségtétel fennállása miatt azonban nem tudja ténylegesen levonni azt az említett eredményből, a létesítő okirat szerinti székhelyének Belgiumba történő áthelyezését követően megadóztatják Belgiumban e tőkevesztés visszaírásával összefüggésben, kivéve, ha az említett visszaírás mögött rejlő tőkenyereséget olyan forrásszámlán könyvelik el, amely felett nem lehet rendelkezni, míg az olyan belga társaságot, amely részvényekből származó tőkevesztéséget könyvelt el Belgiumban, nem adóztatják meg e tőkevesztés visszaírásával összefüggésben, amennyiben a tőkevesztéséget nem vonták le előzőleg a belga adóköteles eredményből, mégpedig anélkül, hogy az említett visszaírás mögött rejlő tőkenyereséget olyan forrásszámlán kellene elkönyvelni, amely felett nem lehet rendelkezni?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikk

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (a jövedelemadóról szóló 1992. évi törvénykönyv, a továbbiakban: WIB 92), a 24. cikk első bekezdésének 2° pontja, a 44. cikk 1. §-ának 1° pontja, 182. cikk, a 184ter.cikk 2. §-ának második bekezdése, a 190. cikk második bekezdése, a 198. cikk 7° pontja, a 206. cikk 3. §-a, 521. cikk

Koninklijk Besluit tot uitvoering van het WIB 92 (a jövedelemadóról szóló 1992. évi törvénykönyv végrehajtásáról szóló királyi rendelet, a továbbiakban: KB/WIB 92), 74. cikk

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A VP CAPITAL NV egy Luxemburgban alapított társaság, amelynek a létesítő okirat szerinti székhelye is Luxemburgban volt. A VP CAPITAL NV különböző, részvényekből származó tőkevesztéseket könyvelt el, amelyeket levont Luxemburgban az adóköteles eredményéből. 2009. április 30-án e társaság 89 587 962,96 euró összegű, adóügyi szempontból átvihető veszteséggel rendelkezett Luxemburgban.

- 2 2009. május 1-jén a VP CAPITAL NV – luxemburgi állandó telephely megtartása nélkül – Belgiumba helyezte át a létesítő okirat szerinti székhelyét, minek során a belga jog szerinti társasággá alakult át.
- 3 A WIB 92 206. cikkének 3. §-ában foglalt szabályozás miatt Belgiumban nem volt levonható a Luxemburgban keletkezett, adóügyi szempontból átvihető veszteség.
- 4 A székhely Belgiumba történő áthelyezését követően a társaság visszaírt egyes tőkeveszteségeket.
- 5 2011-ben az adóhatóság a 2010. adóévre vonatkozó társaságiadó-bevallás módosításáról szóló értesítést küldött a VP CAPITAL NV-nek, amelyben jelezte, hogy a tőkeveszteség visszaírása miatt érvénytelennek fogja tekinteni a tartalékok nyitóegyenlegének növekedését, és megadóztatja a tőkeveszteség visszaírását.
- 6 2012-ben az adóhatóság további 15 965 680,75 euró összegű társaságiadó-fizetési kötelezettséget állapított meg a 2010. adóévre vonatkozóan.
- 7 A VP CAPITAL NV panaszt és kiegészítő panaszt nyújtott be ezzel szemben. Ezenkívül adóügyi keresetet indított a Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (antwerpeni elsőfokú bíróság, Belgium) előtt, és a társaságiadó-fizetési kötelezettség 2010. adóévre vonatkozó megállapításának megsemmisítését, másodlagosan pedig az adó alóli mentesítését kérte.
- 8 2016. január 6-i ítéletével a Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (antwerpeni elsőfokú bíróság) helybenhagyta a megtámadott adómegállapítást.
- 9 A VP CAPITAL NV fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben.
- 10 2018. szeptember 4-i ítéletével a Hof van beroep te Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság, Belgium) helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- 11 A VP CAPITAL NV felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő ezen ítélettel szemben.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 12 Az adóhatóság véleménye szerint a korábban Luxemburgban elkönyvelt tőkeveszteségnek a VP CAPITAL NV által Belgiumban történt visszaírását nem tőkeveszteség visszaírásának, hanem feltárt, de nem realizált tőkenyeréségnek kell tekinteni. Ha valamely külföldi társaság Belgiumba helyezi át a létesítő okirat szerinti székhelyét, üzleti tevékenységének fő helyét vagy ügyvezetésének helyét, a külföldi telephelyekhez kapcsolódó vagy a külföldön található, az említett társaság rendelkezésére álló elemek tekintetében később realizált tőkenyeréséget és -veszteséget a WIB 92 szerint az említett elemeknek az áthelyezés időpontjában fennálló könyv szerinti értéke alapján kell meghatározni. A feltárt, de nem realizált tőkenyeréség akkor mentes az adó alól, ha teljesül az a feletti rendelkezés kizártságára vonatkozó, a WIB 92 190. cikkének második bekezdése szerinti

feltétel, ami azt jelenti, hogy a tőkenyereséget olyan forrásszámlán kell elkönyvelni, amely felett nem lehet rendelkezni. Mivel a VP CAPITAL NV nem elkülönített forrásszámlán könyvelte el az általa adóügyi szempontból realizált tőkenyereséget, illetve a tőkeveszteség általa számviteli szempontból elvégzett visszairását, adót kell fizetni a tőkeveszteség visszairása után.

- 13 A VP CAPITAL NV arra hivatkozik, hogy a szóban forgó szabályozás sérti a letelepedés szabadságát.
- 14 A rendelkezés kizártságára vonatkozó, a WIB 92 190.cikkének második bekezdése szerinti feltétel – amelyet a tőkeveszteség visszairásának adómentességéhez teljesítenie kell az olyan társaságnak, amely külföldön részvényekből származó tőkeveszteséget könyvelt el, és e tőkeveszteséget visszairja székhelyének Belgiumba történő áthelyezését követően – azzal jár, hogy az érintett pénzeszközök nem fizethetők ki osztalékként, illetve nem helyezhetők át a jogszabály szerinti tartalékba, és nem vehetők figyelembe a díjazások vagy juttatások alapjaként vagy számítási tényezőjeként sem.
- 15 Az olyan társaságot, amely Belgiumon kívül részvényekből származó tőkeveszteséget könyvelt el, e tőkeveszteséget azonban nem tudta ténylegesen levonni adóköteles eredményéből a nála fennálló veszteségtétel és a veszteség Belgiumba történő átvitelének lehetetlensége miatt, akadályozza az ilyen korlátozás letelepedési szabadságának gyakorlásában az olyan belga társaságokhoz képest, amelyek a belga társaságiadó-rendszer szerint könyveltek el tőkeveszteséget, majd azt ilyen korlátozás nélkül adómentesen írhatták vissza, amennyiben a tőkeveszteséget nem vonták le előzőleg az adóköteles eredményből.
- 16 Az ilyen akadályozás csak akkor igazolható, ha a helyzetek objektíve nem összehasonlíthatóak, vagy közérdeken alapuló kényszerítő indokok állnak fenn, amelyeknek emellett hatékonynak és arányosnak kell lenniük, ami nem nyert bizonyítást.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság azt a kérdést teszi fel, hogy a 2020. február 27-i Aures Holdings ítélet (C-405/18, EU:C:2020:127), amely egy olyan nemzeti szabályozásra vonatkozik, amely szerint a valamely társaságnál az egyik tagállamban keletkezett adóveszteség az adóilletőség másik tagállamba történő áthelyezését követően nem számolható el az utóbbi tagállamban, a jelen ügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozásra is alkalmazható-e, amely szerint a részvényekből származó olyan tőkeveszteség, amelyet valamely társaság az egyik tagállamban elkönyvelt, és e tagállamban elvben levont ugyan az adóköteles eredményéből, egy adóügyi veszteségtétel fennállása miatt azonban nem tudott ténylegesen levonni az említett eredményből, a létesítő okirat szerinti székhely másik tagállamba történő áthelyezését követően nem számolható el az utóbbi tagállamban, kivéve, ha a szóban forgó visszairás mögött rejlő tőkenyereséget olyan forrásszámlán könyvelik el, amely felett nem lehet rendelkezni.

- 18 Ezenkívül felmerül a kérdés, hogy az Aures Holdings ítélet – a VP CAPITAL NV álláspontjának megfelelően – alkalmasint nem összeegyeztethetetlen-e a Bíróság Bevola és Jens W. Trock ítéletben (C-650/16, EU:C:2018:424) kialakított ítélkezési gyakorlatával. Az Aures Holdings ítélet szerint a Bevola és Jens W. Trock ítéletben a végleges veszteséggel kapcsolatban kialakított elvek – amelyek szerint az azon külföldi állandó telephelynek tulajdonítható veszteséget illetően, amely tevékenységét megszüntette, és amelynek a veszteségét nem lehetett levonni és már nem lehet levonni az azon tagállamban adóköteles nyereségből, amelyben tevékenységét végezte, az ilyen telephellyel rendelkező belföldi illetőségű társaság helyzete a veszteségek kettős levonása elkerülésének a célkitűzésére tekintettel nem különbözik a belföldi állandó telephellyel rendelkező belföldi illetőségű társaság helyzetétől, holott e két társaság helyzete főszabály szerint nem összehasonlítható – nem alkalmazhatók olyan társaság esetében, amely azt követően, hogy a tényleges ügyvezetésének helyét, és ezáltal adóilletőségét a létesítő okirat szerinti székhelyének tagállamából egy másik tagállamba helyezte át, arra törekszik, hogy ez utóbbi tagállamban levonja azon veszteségeket, amelyeket az előbbi tagállamban azon adóztatási időszakban szenvedett el, amelynek során e tagállam kizárólagos adóztatási joghatóságot gyakorolt felette.

MUNKADOKUMENTUM